

NIỆM TIN VÀ MÁI TRÒNG

Lê Nguyễn My Nha

Cựu học sinh - niên khóa 2005-2008,

Sinh viên CĐ Kinh tế TPHCM

Ai đã nói thời học sinh là khoảng thời gian đẹp nhất đời người, tôi hoàn toàn đồng ý. Nhưng riêng với tôi, nó không chỉ đẹp nhất, mà đó là khoảng thời gian đáng nhớ nhất, là những lúc mình nhớ đến đến một - tôi - ngày - hôm - nay. 3 năm học cấp ba thời trung học, 3 năm dorm mái tròng Trung học phổ thông Bán công Núi Thành, 3 năm vui nhộn vui vẻ cấp ba học trò, 3 năm vui nhộn lo sợ thi cử, 3 năm vui niềm kiêu hãnh cấp ba một cô bé tuấn trắng tròn, và 3 năm...Vâng! Tất cả chỉ là 3 năm...

Cho đến hôm nay, khi nghe cô Ái Nghĩa (cô chủ nhiệm) thông báo kỷ niệm 10 năm thành lập Tròng, trong lòng tôi lại dâng lên niềm xúc cảm khó tả. Nhưng kỷ niệm ngày xưa ủa và, mọi việc dường như chỉ xảy ra hôm qua...

Ngày đầu tiên bước chân vào cổng tròng, thậm chí tôi còn không biết tròng mà mình sắp học nằm ở đâu. Phải chờ đợi đến đêm hôm đó...Đúng tròng tôi là cái bóng lớn với hàng chữ "TRÒNG TRUNG HỌC PHỔ THÔNG BÁN CÔNG NÚI THÀNH". Nói một cách thông thường thì tôi đứng đây, ngay lúc này, để chứng kiến sự thật bất ngờ của mình. Lúc đó tôi đã không nghĩ đây là nơi tôi sẽ gặp gỡ 3 năm, đây là một mớ, là điểm tựa để tôi có thể là chính mình cho hôm nay...

3 năm sau tôi ra tròng với niềm tự hào. Tự hào về chính mình. Tự hào về mái tròng. Nơi đã

thay đ i nh ng suy nghĩ b ng b t c a tu i h c trò. N i đã cho tôi bài h c làm ng i...N i cho tôi bi t đ c: “Tôi đã chi n th ng...chính mình”.

Tôi th t s mu n nói r t nhi u v nh ng ngày thân th ng đó, v i th y cô, v i b n bè nh ng có l ph i giành c m t t p sách l n v n không nói h t đ c nh ng gì trong tôi. Duy có m t đ i u trong tâm tôi r t mu n nói v i th y cô: “không ph i ch đ n ngày thành l p tr ng, mà t n sâu trong tim con luôn th m c m n các th y cô. Dù có nói ra nh ng l i hoa m v n không di n t đ c tình c m trong lòng con...

Con chân thành c m n ng i!”

N u ai đó h i tôi h c Tr ng nào, tôi s t hào nói to r ng tôi là h c sinh c a**Tr ng Trung h c ph thông Bán công Núi Thành**

. N i nh ng ng i th y, ng i cô luôn sát cánh bên chúng tôi, n i đó có hình nh b n bè v i bi t bao k ni m đ p, n i tôi luôn mong c m t ngày đ c l i là cô n sinh năm nào.

Và“...n u có c mu n cho cu c đ i này, hãy nh c mu n cho th i gian tr l i...”

H t cát